

229. Ó, Jézusom, úgy szenvedek...

1. Ó, Jé - zu - som, úgy szen - ve - dek, Hogy nem any -
 Én nap - ról nap - ra fel - gyú - lok, De mi - nél

nyi - ra sze - ret - lek, Mint sze - ret - ni ó - hajt - lak!
 job - ban lán - go - lok, Én csak sze - ret - ni vágy - lak!

Lé - nyed, Fé - nyed, Jöj - jön fe - lém; Szí - vem, el - mém

Ím ki - tá - rom: É - gő sze - re - te - ted vá - rom!

2. Ó, Jézusom, add úgy legyen, Csak abban leljem örömem, Hogy forrón szeresselek!
 Hogy tiszta szavad elhiggyem, Szent akarodat tegyem, És híven kövesselek.
 Míglen Innen El kell válnom És felszállnom Örömödbe,
 Bajtól, ínségtől megmentve.

230. Ki királyunkat ismeri...

(D.290)

1. Ki ki - rá-lyun-kat is-me - ri, Az jó-nak, hív-nek ne-ve - zi;

Mit i - gé - je í - gér, az szent, Ő tel - je - sít - ni fog min-dent.

2. Az, aki azt megértette, Hogy Jézus mit tett érette,
 Az elhiszi és meglátja, Hogy Jézus az ő Pásztor.
3. Ki pásztorunknak szót fogad, Annak Ő örök éltet ad;
 Jézus magát feláldozta: A juhokért éltét adta.

231. Máshová nem vágyik lelkem...

1. Más - ho - vá nem vá - gyik lel - kem, E - gye - dül csak
 Nyu - gal - ma - mat ben - ne le - lem, A - ki né - kem